

PODELITEV PREŠERNOVIH NAGRAD VISOKE ŠOLE ZA SOCIALNO DELO ZA LETO 1997

Na svečanosti, ki je bila 7. februarja 1998 v prostorih Visoke šole za socialno delo, je dekan dr. Blaž Mesec podelil Prešernove nagrade študentom VŠSD za leto 1997.

Prešernove nagrade študentom VŠSD se dodeljujejo za naloge, pripravljene za vnaprej predpisane teme, lahko pa tudi za druge naloge, če ustrezajo merilom in so predložene po veljavnem postopku. Vsako leto je mogoče nagraditi največ tri dela.

Odboru za Prešernove nagrade študentom VŠSD je bilo do roka predloženih sedem del. Po sklepu odbora sta jih strokovno ocenila dr. Gabi Čačinovič Vogrinčič in dr. Bernard Stritih. Na podlagi njune ocene je odbor soglasno sklenil, da Prešernove nagrade za študente VŠSD za leto 1997 prejmejo:

- Polona Erlah in Simona Žnidarec za nalogo: *Trening asertivnosti*. Mentor dr. Srečo Dragoš.

- Marjetka Koren: *Mladoletniško prestopništvo – pomen in vloga socialnega dela pri izvajanju nezavodskih vzgojnih ukrepov*. Mentor dr. Blaž Mesec.

- Nataša Radonjič: *Razveza zakonske zveze in prenehanje zunajzakonske skupnosti v slovenski pravni ureditvi*. Mentorica dr. Andreja Kavar Vidmar.

Utemeljitev za podelitev Prešernovih nagrad, ki jih je pripravil dr. Bernard Stritih, so naslednje:

POLONA ERLAH IN SIMONA ŽNIDAREC: *TRENING ASERTIVNOSTI*

Tema naloge je za slovensko socialno delo v sedanosti zelo pomembna. V naših službah socialnega varstva smo dosegli visoko stopnjo strokovnosti pri izvajanju različnih storitev, več pozornosti pa je treba

posvetiti samouveljavljanju naših klientov. Tema asertivnosti pa je nedvomno pomembna tudi za izvajalke in izvajalce strokovnih oblik pomoči, kakor tudi za vse številnejše prostovoljne sodelavce.

Celotno gradivo naloge je razdeljeno v tri glavne sklope:

1. Teoretični uvod, kjer avtorici opišeta tiste teoretične teme, ki so pomembne za razmišljanje o praktičnem delu. Uvod je napisan trezno in popolnoma ustreza potrebam drugega dela.

2. Drugi sklop, ki zavzema večji del naloge, saj šteje kar osemdeset strani, ima naslov: *Struktura izvedbe treninga asertivnosti*. To je prikaz poteka treninga v dvanajstih stopnjah. Vsaka stopnja je prikazana v posebnem podpoglavju in je tematsko opredeljena že z naslovom. Vsebine poglavij v tem delu naloge se nizajo tako, kot naj bi se oblikovala nova vprašanja oziroma miselne vsebine, iz katerih udeleženci v vsaki stopnji treninga prihajajo do novih doživetij. V tem delu sta avtorici izhajali iz angleških konceptov, a navajata tudi svoje izkušnje.

3. V zadnjem sklopu sta avtorici prikazali izkušnje svojega dosedanjega dela pri izvajanju tovrstnih treningov. Na koncu najdemo tudi domišljene predloge za nadaljnje delo na tem področju.

Delo ima vse kvalitete strokovnega projekta in je izdelano v skladu z didaktično metodiko. Zlasti v zadnjem delu je izrazit avtorski raziskovalni pristop. Delo, ki sta ga obe avtorici opravili nedvomno predstavlja utiranje novih poti za uspešno socialno delo, ki bo v korist uporabnikov, družbe in socialnih delavcev samih.

MARJETKA KOREN:
*MLADOLETNIŠKO PRESTOPNIŠTVO –
 POMEN IN VLOGA SOCIALNEGA DELA
 PRI IZVAJANJU
 NEZAVODSKIH VZGOJNIH UKREPOV*

Diplomsko delo z gornjim naslovom je avtorica zagovarjala pred diplomsko komisijo Visoke šole za socialno delo in dobila odlično oceno. Tema naloge govori o tistem področju socialnega dela, ki morda nosi največjo družbeno odgovornost. Mladoletno prestopništvo zahteva stalno raziskovanje, ker se tudi stalno spreminjajo oblike prestopništva mladih. Po drugi strani pa je treba na to področje dela vnašati vedno nova strokovna spoznanja. Prestopništvo mladih lahko razumemo tudi kot klic in kot izziv za iskanje novih – kreativnih in družbeno inovativnih odgovorov.

Gradivo naloge je organizirano v sedem poglavij:

1. Prvo poglavje je teoretični uvod, ki obsega ravno polovico naloge in je razdeljen na deset tematsko zaokroženih podpoglavij. V tem delu naloge je avtorica izhajala iz prikaza fenomenologije mladoletniškega prestopništva. Sledi prikaz konceptov, s katerimi si razlagamo etiologijo. Teoretični uvod se konča z izčrpnim prikazom pravne ureditve in metodičnih postopkov socialnega dela z mladoletnimi prestopniki.

2. Druga polovica naloge obsega empirični del. Avtorica je v opredelitvi problema definirala svoj pristop tako, da je dala enak pomen:

- a) uporabi strokovnih načel,
- b) upoštevanju individualnih razlik družinskih kontekstov,
- c) upoštevanju individualnosti posameznih oseb s katerimi je pri praktičnem delu prihajala v stik.

Avtorica je v začetku vsakega od petih primerov poskušala razviti tako opredelitev problema, da bi si pridobila sodelovanje ne le vseh petih mladostnikov, ampak tudi sodelovanje pomembnih oseb iz njihovih okolij. To je v nalogi izrazila takole: »Poudariti moramo, da so potrebni pri reševanju, in jim razložiti specifičen cilj njihovega sodelovanja.«

Avtorica je posvetila posebno pozornost sprejemanju dogovorov, ki jih je poskušala uporabiti kot temelj za sodelovanje. Pri tem je pokazala veliko spretnosti in si je pridobila pomembne izkušnje. Posebna odlika v prikazih praktičnega dela je fleksibilno iskanje poti, ki je v določeni situaciji mogoča. Avtorica se ni ustavljala ob težavah sodelovanja z družinami in s posameznimi sodelavci šol, znala je poiskati vedno nove možnosti.

V poglavju Sklepi je avtorica svoje izkušnje in odkritja strnila v osmih točkah, ki bodo lahko koristen pripomoček številnim socialnim delavcem, pa tudi dragocen prispevek naši teoriji socialnega dela.

NATAŠA RADONJIČ:
*RAZVEZA ZAKONSKE ZVEZE IN
 PRENEHANJE ZUNAJZAKONSKE
 SKUPNOSTI V SLOVENSKI PRAVNI
 UREDITVI*

Že naslov naloge pove, da v fokusu naloge pravzaprav ni socialno delo, ampak pravna ureditev področja, ki pa je že samo osrednjega pomena za socialno blagostanje številnih otrok in odraslih. Tema naloge je nedvomno pomembna za socialno delo, ker urejanje življenja članov razpadlih družinskih skupnosti tudi od socialnih delavcev zahteva dobro poznavanje pravne ureditve.

Avtorica je celotno gradivo naloge organizirala v osem poglavij.

Prvi dve poglavji podajata pregled pravne ureditve za različne oblike družinskih skupnosti in vsebujeta koristne informacije za ugotavljanje pravnih posledic različnih odločitev, dejanj in dogodkov pri posameznih članih odnosnih sistemov.

Tretje, četrto in peto poglavje govorijo o različnih vidikih razveze oziroma o prenehanju družinskih odnosnih sistemov. Pri tem je avtorica posvetila posebno pozornost pravnim vidikom urejanja vprašan starševstva. Urejanje življenjskih razmer otrok po prenehanju družinskih skupnosti je posebej zahtevna naloga in pogosto zahteva različne oblike pomoči socialnih služb. V šestem poglavju se avtorica posveti predvsem pravnim vidikom pomoči otro-

kom, v sedmem poglavju pa je pokazala nekatere splošne značilnosti, pa tudi slabosti našega pravnega sistema.

Za teorijo in prakso socialnega dela je posebno pomembno osmo poglavje, ki obravnava pravno ureditev funkcij, ki spadajo v okvir pristojnosti oziroma nalog centrov za socialno delo. Avtorica je ustvarila nekakšen miselni most med pravno ureditvijo in metodičnim socialnim delom, s tem da je opisala tudi svetovalno

in mediatorsko vlogo socialnih delavk.

O zadnjem poglavju z naslovom predlogi je avtorica prikazala resnično pomembne rezultate svojega dela. V tem poglavju je preseгла okvire razmišljanj o pravni ureditvi in izoblikovala celo vrsto idej, ki so dragocen prispevek k razvijanju institucionalne mreže za pomoč družinam in otrokom, pa tudi za razvijanje nevladnega sektorja.

Komisija za Prešernove nagrade